

ಪ್ರವಚನಕಾರರು ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಗಾಬರಿಪಡಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರೇ... ಮೀರಾಬಾಯಿ ಕೃಷ್ಣರನ್ನು ತನ್ನ ಪತಿಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಳು; ಅದಕ್ಕೇ ರಾಧಾಳ ಹಳ್ಳಿ ಬರಸಾನಾದ ಬಳಿಯ ಬ್ರಜಾಚಾರ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬ್ರಜಾಚಾರ್ಯರು ಮೀರಾಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು? ಅವರು ರಾಧಾಳ ಹಳ್ಳಿ ಬರಸಾನಾದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಇಡೀ ವ್ರಜಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಧಾ ಭಕ್ತರಾದ ಬ್ರಜಾಚಾರ್ಯರು ಮೀರಾಳನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರ ಪತ್ನಿಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು? ಆದರೆ ಅವರು ಮೀರಾಳಂಥ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತೆಯನ್ನು ಸಹ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬ್ರಜಾಚಾರ್ಯರು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ತಿಜಾರಾ ಪೀಠಾಧೀಶರಿಗೆ, 'ನೀವು ಬ್ರಜ ಪ್ರದೇಶದ ಹೊರಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೀರಾಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಮೀರಾಗೆ ತಿಜಾರಾದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಈ ತಿಜಾರಾ ಮಹಾಭಾರತ ಕಾಲದ ತ್ರಿಗರ್ತವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ತಿಜಾರಾ, ದಕ್ಷಿಣದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ದ್ವೈತ ಮತ್ತು ಅದ್ವೈತದ ಭೇದವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದರು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ಸಹ ಅಲೌಕಿಕ ಅವತಾರಗಳಂತೆ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೀರಾಬಾಯಿಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಮೀರಾಬಾಯಿ ಘೋಷಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಸಾಧುಸಂತರು ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರ ಸಾಹಚರ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪತಿ ನಿಧನರಾದಾಗ ಅವಳು ಸತಿಯಾಗಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಜನರೇ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ. ಮೀರಾಬಾಯಿ ದಲಿತ ಕವಿ ರೈದಾಸರನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ರೈದಾಸರು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಚಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಬಂಡಾಯದ ಕವಿಯ ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಬಂಡಾಯಗಾರರೇ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯ!

ಆಗಿದ್ದು ಸಹ ಅದೇ. ಅದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿ ಮತ್ತು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂಥ ದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಹೀಗೆಂದೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯಂದು ಶಂಖ ಮೊಳಗಿ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಗಂಟೆ ಜಾಗಟೆಗಳು ಮೊಳಗಿದಾಗ ಮಿಲಕ್ಷಣ ಘಟನೆಯೊಂದು ಘಟಿಸಿತು! ಭಕ್ತಜನರು ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರ ಜನ್ಮೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದಾಗ, ಆಸನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತ್ರಿಭಂಗಿ ಕೃಷ್ಣರ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕಂಪನ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಆ ವಿಗ್ರಹ ತನ್ನ ಆಸನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ತನ್ನ ಭಕ್ತಜನರ ನಡುವೆ

ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು! ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನಂಬದಾದರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಭುಗಳು ಜೀವಂತ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ನಡುವೆಯೇ ನಿಲ್ಲುವುದು ಎಂದಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ! ಅದೂ ರಕ್ತ-ಮಾಂಸದ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ! ಇದೊಂದು ಅಲೌಕಿಕ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈ ಘಟನೆ ಘಟಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಪೂರ್ಣಾವತಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಆಸನದಿಂದಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ಭಕ್ತಜನರ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯ ರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ಭಾರತದ ಧರ್ಮಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನನ್ನ ಭಕ್ತರೇ! ನಾನು ತ್ರಿಭಂಗಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಂತು ನಿಂತು ತುಂಬಾ ದಣಿದಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಸೋತಿವೆ, ನನಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ದೇವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ದೇವರಾಗಲಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಭಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ನಾನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಿ!'

ಅಲ್ಲಿ ಕಲೆದಿದ್ದ ಭಕ್ತರು ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಗಾಬರಿ ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಾಸದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಯೋಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು; ಅವರು ಉತ್ತರಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಮಹಾಭಕ್ತರಾದ ಪಂಡಿತ್ ಕಿಶೋರಿದಾಸನನ್ನ ಕರೆದು ಹೇಳಿದರು, 'ಕಿಶೋರಿದಾಸರೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಅನೇಕ

ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ. ನಾನು ಶತ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಿಂತು ತುಂಬಾ ದಣಿದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ!

ಪಂಡಿತ್ ಕಿಶೋರಿದಾಸರು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯಿಸಿದರು, 'ಹೇ ಪ್ರಭು! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪರಮಭಕ್ತ, ಆದರೆ ಹೇ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ! ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಹರ್ನಿಯಾ ಆಪರೇಶನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಇದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ನಾನು ಅಸಮರ್ಥ! ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ!'

ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು, ಅವರ ಭಕ್ತಜನರು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಊಹಾಪೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರಭು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ದುಃಖವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿತ್ಯ ತಮ್ಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಜನ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಷ್ಟು ವಿರಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ಎದುರಿಗೆ ಕೂತಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೇನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೋಸುಗ ನಿಂತಿದ್ದ ಓರ್ವ ನವಯುವಕನನ್ನು ಕೇಳಿದರು, 'ನವಯುವಕನೇ! ನಿನಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯಿದೆ. ನೀನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗಾಗಿ ದೇವರ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು, ನನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವೆಯಾ?'

'ಪ್ರಭು, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಾನು ದೇವರಾಗಲು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ನೌಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭು, ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ದೇವರಾಗಲು ಬಂದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ನೌಕರಿಗಾಗಿ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದೆ... ನನ್ನ ಬಳಿ ದೇವರಾಗಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ದೇವರಾದರೆ, ನಾನು ನೌಕರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಾನು ದೇವರಾಗಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ!'

ತಮ್ಮ ಆಸನದಿಂದ ಇಳಿದು, ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣರ ಮನುಷ್ಯ-ವಿಗ್ರಹ, ಭಕ್ತಜನರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸರವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸಿ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಹಾಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಓಡಿ ಹೋದವರನ್ನು ಗಮನಿಸಿತು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಸನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತ್ರಿಭಂಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ನಿರಾಸೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ನಶ್ವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಹ ದೇವರ ಜಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ದೇವರಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ!

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in